

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 31 marca 1948 r.

Nr 17

T R E S C :

UMOWA MIĘDZYNARODOWA:	
Poz. 115	— Porozumienie o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, wraz z protokołem końcowym oraz dodatkowym protokołem końcowym, podpisane w Neuchâtel dnia 8 lutego 1947 r. 327
116	— Oświadczenie Rządowe z dnia 6 lutego 1948 r. w sprawie ratyfikacji przez Polskę Porozumienia o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, wraz z Protokołem końcowym oraz dodatkowym Protokołem końcowym, podpisanych w Neuchâtel dnia 8 lutego 1947 r. 333
D E K R E T	
117	— z dnia 25 marca 1948 r. o zmianie dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń 334
R Ó Z P O R Z A D Z E N I A :	
118	— Ministra Zdrowia z dnia 15 marca 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty o odbywaniu praktyki przygotowawczej lekarsko - dentystycznej 336
119	— Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 marca 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie zniesienia Rejonowej Komendy Uzupelnień Łódź — Miasto i utworzenia na jej miejsce dwóch Rejonowych Komend Uzupelnień Łódź — Miasto: I i II 337
OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:	
120	— z dnia 10 marca 1948 r. w sprawie ratyfikacji przez Węgry, Holandię i Irlandię Porozumienia o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, podpisanego w Neuchâtel dnia 8 lutego 1947 r., jak również rozciągnięcie tego porozumienia na Cejlon 338
121	— z dnia 12 marca 1948 r. w sprawie przystąpienia Meksyku do Konwencji o zwalczaniu obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi, podpisanej w Genewie dnia 12 września 1923 r. 338
122	— z dnia 19 marca 1948 r. w sprawie przystąpienia Pakistanu do Konwencji dotyczącej traktowania jeńców wojennych, podpisanej w Genewie dnia 27 lipca 1929 r. 338

115

P O R O Z U M I E N I E

o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, wraz z protokołem końcowym oraz dodatkowym protokołem końcowym, podpisane w Neuchâtel dnia 8 lutego 1947 r.

Przekład.

BOLESŁAW BIERUT

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 lutego 1947 r. zostało podpisane w Neuchâtel Porozumienie o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową; Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraził na nie swą zgodę dnia 14 listopada 1947 r.

Po zaznajomieniu się z tym Porozumieniem, uznałem je i uznaję za słuszne w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadczam, że wymienione Porozumienie jest przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone, oraz przyrzekam, że będzie niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego poleciłem wycisnąć na Akcie niniejszym pieczęć Rzeczypospolitej. w Warszawie, dnia 3 grudnia 1947 roku.

(—) Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów

(—) Józef Cyrankiewicz

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych

(—) Zygmunt Modzelewski

BOLESŁAW BIERUT

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront:
fait savoir ce qui suit:

Un Arrangement concernant la conservation ou la restauration des droits de propriété industrielle atteints par la deuxième guerre mondiale ayant été signé à Neuchâtel le 8 février 1947, la Diète de la République de Pologne y a donné son consentement le 14 novembre 1947.

Après avoir vu et examiné ledit Arrangement, Je l'ai approuvé et J'approuve au nom de la République de Pologne en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; Je déclare que l'Arrangement susmentionné est accepté, ratifié et confirmé et Je promets qu'il sera inviolablement observé.

En Foi de Quoi J'ai fait apposer à ces Présentes le Sceau de la République.

Donné à Varsovie, le 3 décembre 1947.

(—) Bolesław Bierut

Président du conseil des ministres

(—) Józef Cyrankiewicz

L. S.

Ministre des Affaires étrangères

(—) Zygmunt Modzelewski

Przekład.

POROZUMIENIE

o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową.

Podpisani pełnomocnicy Rządów krajów, będących członkami Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, w trosce o zaradzenie szkodom poniesionym przez prawa własności przemysłowej w następstwie drugiej wojny światowej, po okazaniu swych dotyczących pełnomocnictw, uznanych za dobre i należyte co do formy, zgodzili się na następujące postanowienia:

A r t y k u ł 1.

Przewidziane artykułem 4 Konwencji Związkowej Paryskiej o ochronie własności przemysłowej terminy pierwszeństwa do wniesienia lub zarejestrowania zgłoszeń o patenty na wynalazki, wzorów użytkowych, znaków fabrycznych lub handlowych, rysunków lub modeli przemysłowych, które nie upłynęły dnia 3 września 1939 r., oraz te terminy, które rozpoczęły swój bieg od tej daty, lecz przed dniem 1 stycznia 1947 r., będą przedłużone przez każdy z umawiających się krajów na korzyść posiadaczy praw uznanych przez rzeszoną Konwencję lub na korzyść ich następców prawnych do dnia 31 grudnia 1947 r.

A r t y k u ł 2.

Posiadaczom praw uznanych przez rzeszoną Konwencję lub ich następcom prawnym będzie przyznany bez dodatkowej opłaty lub jakiegokolwiek grzywny termin, upływający dnia 30 czerwca 1948 r., do dokonania każdej czynności, dopełnienia każdej formalności, uiszczenia każdej opłaty i w ogólności zadość uczynienia każdemu obowiązkowi, przepisanej przez ustawy i przepisy każdego kraju, w celu zachowania praw własności przemysłowej, nabytych do dnia 3 września 1939 r. lub po tej dacie, albo w celu uzyskania tych praw, które, gdyby wojny nie było, mogłyby być nabyte od tej daty, na skutek zgłoszenia, dokonanego przed dniem 30 czerwca 1947 r.

A r t y k u ł 3.

Przedłużenie rejestracji znaków fabrycznych lub handlowych, których normalny okres ochrony skończył się po dniu 3 września 1939 r., lecz przed dniem 30 czerwca 1947 r., będzie miało moc wsteczną, licząc od daty upływu ich normalnego okresu trwania, pod warunkiem, że zostanie dokonane przed dniem 30 czerwca 1948 r.

ARRANGEMENT

Concernant la conservation ou la restauration des droits de propriété industrielle atteints par la deuxième guerre mondiale.

Les Plénipotentiaires soussignés des Gouvernements des pays membres de l'Union internationale pour la protection de la propriété industrielle, soucieux de remédier aux atteintes subies par les droits de propriété industrielle à la suite de la deuxième guerre mondiale, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

Les délais de priorité, prévus par l'article 4 de la Convention d'Union de Paris pour la protection de la propriété industrielle pour le dépôt ou l'enregistrement des demandes de brevets d'invention, de modèles d'utilité, de marques de fabrique ou de commerce, de dessins ou modèles industriels, qui n'étaient pas expirés le 3 septembre 1939, et ceux qui ont pris naissance depuis cette date, mais avant le 1er janvier 1947, seront prolongés, par chacun des pays contractants, en faveur des titulaires des droits reconnus par la dite Convention ou de leurs ayants cause, jusqu'au 31 décembre 1947.

Article 2.

Un délai expirant le 30 juin 1948 sera accordé, sans surtaxe ni pénalité d'aucune sorte, aux titulaires des droits reconnus par la dite Convention, ou à leurs ayants cause, pour accomplir tout acte, remplir toute formalité, payer toute taxe et généralement satisfaire à toute obligation prescrite par les lois et règlements de chaque pays, pour conserver les droits de propriété industrielle acquis au 3 septembre 1939 ou après cette date, ou pour obtenir ceux qui, si la guerre n'avait pas eu lieu, auraient pu être acquis depuis cette date à la suite d'une demande faite avant le 30 juin 1947.

Article 3.

Le renouvellement de l'enregistrement des marques de fabrique ou de commerce arrivées au terme de leur durée normale de protection après le 3 septembre 1939, mais avant le 30 juin 1947, aura effet rétroactif à la date d'expiration de leur durée normale, à condition d'être effectué avant le 30 juin 1948.

Artykuł 4.

Kraje, które uczestniczą jednocześnie w Porozumieniu niniejszym i w Porozumieniu Madryckim o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych lub handlowych, zgadzają się ponadto na postanowienie następujące: przedłużenie rejestracji znaków fabrycznych lub handlowych, wpisanych do Rejestru międzynarodowego, gdy jeden z umawiających się krajów jest krajem pochodzenia w rozumieniu artykułu pierwszego Porozumienia Madryckiego, będzie miało moc wsteczną licząc od daty upływu ich normalnego okresu trwania, pod warunkiem, że zostanie dokonane przed dniem 30 czerwca 1948 r.

Artykuł 5.

(1) Czasokres, zawarty między dniem 3 września 1939 r. a dniem 30 czerwca 1947 r., nie będzie wliczany ani do okresu, przewidzianego dla rozpoczęcia wykonywania patentu, używania znaku fabrycznego lub handlowego, wykonywania rysunku lub modelu przemysłowego, ani do okresu trzyletniego, przewidzianego ustępem (2) artykułu 6 bis Konwencji Związkowej.

(2) Ponadto uzgodniono, że żaden patent, rysunek lub model przemysłowy, znak fabryczny lub handlowy, będący jeszcze w mocy w dniu 3 września 1939 r., nie będzie mógł być dotknięty żadną z sankcyj, przewidzianych artykułem 5 Konwencji Związkowej, przed dniem 30 czerwca 1949 r.

Artykuł 6.

(1) Osoby trzecie, które po dniu 3 września 1939 r. a po dzień 31 grudnia 1946 r. podjęłyby w dobrej wierze wykonywanie wynalazku, wzoru użytkowego albo rysunku, albo modelu przemysłowego, będą mogły kontynuować to wykonywanie na warunkach przewidzianych w ustawodawstwach wewnętrznych.

(2) Wynalazca, który przedłoży dowód swej twórczości i który złożyłby był zgłoszenie wynalazku między dniem 3 września 1939 r. a dniem 1 stycznia 1946 r., lub jego następca prawny, będzie mógł — pod względem zgłoszenia patentowego, złożonego z dobrodziejstwem artykułu pierwszego — być zrównany z osobą wykonywującą w dobrej wierze, nawet gdy nie wykonywał w sposób istotny swego wynalazku, pod warunkiem udowodnienia, że rozpoczęciu do wykonywania stanęła na przeszkodzie wojna.

Artykuł 7.

Postanowienia niniejszego Porozumienia zawierają w sobie tylko minimum ochrony; nie stoją one na przeszkodzie domaganiu się na ko-

Article 4.

Les pays qui participent à la fois au présent Arrangement et à l'Arrangement de Madrid, concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce, conviennent en outre de ce qui suit: le renouvellement de l'enregistrement des marques de fabrique ou de commerce inscrites au Registre international, et dont l'un des pays contractants est le pays d'origine au sens de l'article premier de l'Arrangement de Madrid, aura effet rétroactif à la date d'expiration de leur durée normale, à condition d'être effectué avant le 30 juin 1948.

Article 5.

1) La période comprise entre le 3 septembre 1939 et le 30 juin 1947 n'entrera pas en ligne de compte dans le calcul tant du délai prévu pour la mise en exploitation d'un brevet, pour l'usage d'une marque de fabrique ou de commerce, pour l'exploitation d'un dessin ou modèle industriel, que du délai de trois ans prévu par l'alinéa 2) de l'article 6 bis de la Convention d'Union.

2) En outre, il est convenu qu'aucun brevet, dessin ou modèle industriel, marque de fabrique ou de commerce, encore en vigueur le 3 septembre 1939, ne pourra être frappé de l'une quelconque des sanctions prévues par l'article 5 de la Convention d'Union avant le 30 juin 1949.

Article 6.

1) Les tiers qui, après le 3 septembre 1939 et jusqu'au 31 décembre 1946, auraient de bonne foi entrepris l'exploitation d'une invention, d'un modèle d'utilité, ou d'un dessin ou modèle industriel, pourront continuer cette exploitation aux conditions prévues par les législations intérieures.

2) L'inventeur qui rapportera la preuve de sa création et qui aura déposé une demande de brevet entre le 3 septembre 1939 et le 1-er janvier 1946, ou son ayant droit, pourra — à l'égard d'une demande de brevet déposée sous le bénéfice de l'article premier — être assimilé à l'exploitant de bonne foi, même s'il n'a pas effectivement exploité son invention, à condition de justifier que la mise en exploitation ait été empêchée par la guerre.

Article 7.

Les dispositions du présent Arrangement ne comportent qu'un minimum de protection; elles n'empêchent pas de revendiquer, en

rzyć posiadaczy praw własności przemysłowej, stosowania przepisów szerszych, jakie byłyby wydane w ustawodawstwie wewnętrznym umawiającego się kraju; dopuszczają one również istnienie bardziej korzystnych a nie przeciwnych umów i traktatów, jakie Rządy umawiających się krajów już zawarły lub zawarłyby między sobą.

Artykuł 8.

Postanowienia niniejszego Porozumienia nie stoją na przeszkodzie do zastosowania postanowień umów i traktatów pokojowych, jakie zostały lub zostaną zawarte między krajami, które były ze sobą w stanie wojny.

Artykuł 9.

(1) Porozumienie niniejsze, dostępne dla krajów będących członkami Związku ochrony własności przemysłowej, będzie ratyfikowane w czasie możliwie najkrótszym. Ratyfikacje zostaną złożone Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej i przezeń notyfikowane wszystkim innym Rządóm. Porozumienie niniejsze wejdzie w życie niezwłocznie między krajami, które je ratyfikują.

(2) Kraje, które by nie podpisały niniejszego Porozumienia, będą mogły przystąpić doń na żądanie. Przystąpienia będą notyfikowane Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej, a przezeń wszystkim innym Rządóm. Pociągną one za sobą z pełnym skutkiem prawnym i niezwłocznie przystąpienie do wszystkich klauzul i dopuszczenie do wszystkich korzyści określonych niniejszym Porozumieniem.

Artykuł 10.

Każdy kraj umawiający się będzie mógł przez zwykłe notyfikowanie Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej rozciągnąć niniejsze Porozumienie na całość lub część swych kolonij, protektoratów, terytoriów pod mandatem lub pod opieką, bądź na inne terytoria poddane jego władzy lub wszelkie terytoria pozostające pod jego zwierzchnictwem. Rząd Konfederacji Szwajcarskiej przekaże tę notyfikację innym Rządóm.

Artykuł 11.

Porozumienie niniejsze będzie podpisane w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Konfederacji Szwajcarskiej. Uwierzytelniona kopia będzie wydana przez ten ostatni każdemu z Rządów krajów podpisujących i przystępujących.

Sporządzono w Neuchâtel, dnia 8 lutego 1947 r.

Za Belgię — Hamels.

Za Brazylię — Francisco Antonio Coelho.

faveur des titulaires de droits de propriété industrielle, l'application des prescriptions plus larges qui seraient édictées par la législation intérieure d'un pays contractant; elles laissent également subsister les accords et traités plus favorables et non contraires que les Gouvernements des pays contractants auraient conclus ou concluraient entre eux.

Article 8.

Les dispositions du présent Arrangement ne porteront pas atteinte à l'application des dispositions des accords et traités de paix conclus ou à conclure entre des pays ayant été en guerre l'un contre l'autre.

Article 9.

1) Le présent Arrangement, ouvert aux pays membres de l'Union pour la protection de la propriété industrielle, sera ratifié le plus tôt possible. Les ratifications seront déposées auprès du Gouvernement de la Confédération Suisse, et par celui-ci notifiées à tous les autres. Le présent Arrangement entrera en vigueur sans délai entre les pays qui l'auront ratifié.

2) Les pays qui n'auront pas signé le présent Arrangement pourront y adhérer sur demande. Les adhésions seront notifiées au Gouvernement de la Confédération Suisse, et par celui-ci à tous les autres. Elles emporteront de plein droit, et sans délai, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par le présent Arrangement.

Article 10.

Tout pays contractant pourra étendre le présent Arrangement, par simple notification faite au Gouvernement de la Confédération Suisse, à tout ou partie de ses colonies, protectorats, territoires sous mandat ou sous tutelle, ou tous autres territoires soumis à son autorité, ou tous territoires sous suzeraineté. Le Gouvernement de la Confédération Suisse transmettra cette notification aux autres Gouvernements.

Article 11.

Le présent Arrangement sera signé en un seul exemplaire, qui sera déposé aux archives du Gouvernement de la Confédération Suisse. Copie certifiée en sera remise par ce dernier à chacun des Gouvernements des pays signataires et adhérents.

Fait à Neuchâtel, le 8 février 1947.

Pour la Belgique — Hamels

Pour le Brésil — Francisco Antonio Coelho

Za Danię — N. J. Ehrenreich Hansen.

Za Finlandię — Paavo Ant-Wuorinen.

Za Francję — Marcel Plaisant.

Za Wielką Brytanię — Harold L. Saunders.

i Irlandię Północną — B. G. Crewe.

Za Grecję — D. A. Naoum.

Za Węgry — Körös Laszlo, Karczag.

Za Irlandię — Edward A. Cleary.

Za Włochy — Antonio Pennetta.

Za Republikę Libanu — Mikaoui.

Za Księstwo Liechtenstein — Hoop.

Za Luxemburg — A. de Muysen.

Za Marokko (strefa francuska) — Marcel Plaisant.

Za Norwegię — R. I. B. Skylstad.

Za Nową Zelandię — Harold L. Saunders.

Za Holandię — J. Woudstra.

Za Polskę — Dr Jakub Sawicki, Dr Wacław Olszewski.

Za Portugalię — Manuel Joaqui des Santos Silva Machado, Antonio José de Almeida Lima Jorge van Zeller-Garin.

Za Rumunię — Dr C. Akerman.

Za Szwecję — Staffan Söderblom (z zastrzeżeniem ratyfikacji przez J.K.M. Króla Szwecji za zgodą Riksdagu).

Za Szwajcarię — Morf, Plinio Bolla.

Za Syrię — S. Omari.

Za Czechosłowację — J. Andrial.

Za Tunis — Marcel Plaisant.

Za Turcję — Y. K. Karaosmanoglu, Sait Rauf Sarper.

PROTOKÓŁ KOŃCOWY.

Podpisani Pełnomocnicy, zebrani w dniu dzisiejszym w celu dokonania aktu podpisania Porozumienia o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, zgodzili się na następujące postanowienia:

I.

Gdy w okresie między dniem 3 września 1939 r. a dniem 30 czerwca 1947 r. produkty, zaopatrzone w znak podrobiony lub będący naśladownictwem znaku zarejestrowanego w kraju umawiającym się, zostały wwieziane do tego kraju, na rachunek Rządu, dla celów skutecznego prowadzenia wojny lub dla podtrzymania stanu wyższości i urządzeń istotnych dla życia społeczeństwa albo dla ulżenia cierpieniom i nieszczęściom powstałym na skutek wojny, natenczas takie używanie znaku nie będzie uważane za naruszenie praw jego właściciela.

Pour le Danemark — N. J. Ehrenreich Hansen

Pour la Finlande — Paavo Ant-Wuorinen

Pour la France — Marcel Plaisant

Pour la Grande-Bretagne — Harold L. Saunders

et L'Irlande du Nord — B. G. Crewe

Pour la Grèce — D. A. Naoum

Pour la Hongrie — Körös Laszlo, Karczag

Pour L'Irlande — Edward A. Cleary

Pour L'Italie — Antonio Pennetta

Pour la République Libanaise — Mikaoui

Pour la Principauté de Liechtenstein — Hoop

Pour le Luxembourg — A. de Muysen

Pour le Maroc (zone française) — Marcel Plaisant

Pour la Norvège — R. I. B. Skylstad

Pour la Nouvelle-Zélande — Harold L. Saunders

Pour les Pays-Bas — J. Woudstra

Pour la Pologne — Dr Jakub Sawicki

Dr Wacław Olszewski

Pour le Portugal — Manuel Joaqui des Santos Silva Machado, Antonio José de Almeida Lima Jorge van Zeller-Garin

Pour la Roumanie — Dr C. Akerman

Pour la Suède — Staffan Söderblom (sous réserve de ratification de S. M. le Roi de Suède avec l'approbation du Riksdag)

Pour la Suisse — Morf, Plinio Bolla

Pour la Syrie — S. Omari

Pour la Tchécoslovaquie — J. Andrial

Pour la Tunisie — Marcel Plaisant

Pour la Turquie — Y. K. Karaosmanoglu, Sait Rauf Sarper

PROTOCOLE DE CLOTURE

Les Plénipotentiaires soussignés, réunis ce jour à l'effet de procéder à la signature de l'Arrangement concernant la conservation ou la restauration des droits de propriété industrielle atteints par la deuxième guerre mondiale, sont convenus de ce qui suit:

I.

Lorsque, durant la période comprise entre le 3 septembre 1939 et le 30 juin 1947, des produits revêtus d'une marque contrefaisant ou imitant une marque enregistrée dans un pays contractant ont été importés dans ce pays, au compte du Gouvernement, pour les fins de la poursuite efficace de la guerre, ou pour maintenir des approvisionnements et des services essentiels à la vie de la communauté, ou pour soulager des souffrances et des malheurs résultant de la guerre, un tel emploi de la marque ne sera pas considéré comme une atteinte aux droits de son propriétaire.

II.

Postanowienia artykułu pierwszego odnoszą się również do zgłoszeń patentowych, złożonych przez obywateli czechosłowackich w Urzędzie Patentowym niemieckim w Berlinie, w okresie między dniem 1 sierpnia 1940 r. a dniem 4 maja 1945 r. włącznie, pod warunkiem, że wynalazek nie został dokonany w Niemczech.

Na dowód czego podpisani Pełnomocnicy przyjęli niniejszy Protokół.

Sporządzono w Neuchâtel, dnia 8 lutego 1947 roku.

Za Belgię — Hamels.
 Za Brazylię — Francisco Antonio Coelho.
 Za Danię — Hans Jakób Hansen.
 Za Finlandię — Paavo Ant-Wuorinen.
 Za Francję — Marcel Plaisant.
 Za Wielką Brytanię — Harold L. Saunders.
 i Irlandię Północną — B. G. Crewe.
 Za Grecję — D. A. Naoum.
 Za Węgry — Körös Laszlo, Karczag.
 Za Włochy — Antonio Pennetta.
 Za Republikę Libanu — Mikaoui.
 Za Księstwo Liechtenstein — Hoop.
 Za Luxemburg — A. de Muysen.
 Za Marokko (strefa francuska) — Marcel Plaisant.
 Za Norwegię — R. I. B. Skylstad.
 Za Nową Zelandię — Harold L. Saunders.
 Za Polskę — Dr Jakub Sawicki, Dr Wacław Olszewski.
 Za Rumunię — Dr C. Akerman.
 Za Szwecję — Staffan Söderblom.
 (z zastrzeżeniem ratyfikacji przez J.K.M. Króla Szwecji za zgodą Riksdagu).
 Za Szwajcarię — Morf, Plinio Bolla.
 Za Syrię — S. Omari.
 Za Czechosłowację — J. Andrial.
 Za Tunis — Marcel Plaisant.
 Za Turcję — Y. K. Karaosmanoglu, Sait Rauf Sarper.

DODATKOWY PROTOKÓŁ KOŃCOWY

Podpisani Pełnomocnicy, zebrani w dniu dzisiejszym w celu dokonania aktu podpisania Porozumienia o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, zgodzili się na następujące postanowienie:

Zasady wyrażone pod liczbą I Protokołu końcowego będą stosowane przez analogię do patentów, jeżeli wwóz odbywał się na obszar Narodów Zjednoczonych i Sprzymierzonych lub kraju względem nich nieprzyjacielskiego, w czasie trwania wojny.

II.

Les dispositions de l'article premier se rapportent également aux demandes de brevets déposées par des ressortissants tchécoslovaques auprès du Bureau allemand des brevets, à Berlin, dans la période comprise entre le 1-er août 1940 et le 4 mai 1945 inclusivement, à condition que l'invention n'ait pas été faite en Allemagne.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires soussignés ont adopté le présent Protocole.

Fait à Neuchâtel, le 8 février 1947.

Pour la Belgique — Hamels.
 Pour le Brésil — Francisco Antonio Coelho.
 Pour le Danemark — Hans Jakob Hansen.
 Pour la Finlande — Paavo Ant-Wuorinen.
 Pour la France — Marcel Plaisant
 Pour la Grande-Bretagne — Harold L. Saunders et l'Irlande du Nord — B. G. Crewe.
 Pour la Grèce — D. A. Naoum.
 Pour la Hongrie — Körös Laszlo, Karczag.
 Pour l'Italie — Antonio Pennetta.
 Pour la République Libanaise — Mikaoui
 Pour la Principauté de Liechtenstein — Hoop.
 Pour le Luxembourg — A. de Muysen.
 Pour le Maroc (zone Française) — Marcel Plaisant.
 Pour la Norvège — R. I. B. Skylstad.
 Pour la Nouvelle-Zélande — Harold L. Saunders.
 Pour la Pologne — Dr Jakub Sawicki, Dr Wacław Olszewski.
 Pour la Roumanie — Dr C. Akerman.
 Pour la Suède — Staffan Söderblom sous réserve de ratification de S. M. le Roi de Suède avec l'approbation du Riksdag.
 Pour la Suisse — Morf, Plinio Bolla.
 Pour la Syrie — S. Omari.
 Pour la Tchécoslovaquie — J. Andrial.
 Pour la Tunisie — Marcel Plaisant.
 Pour la Turquie — Y. K. Karaosmanoglu, Sait Rauf Sarper.

Protocole de clôture additionnel.

Les Plénipotentiaires soussignés, réunis ce jour à l'effet de procéder à la signature de l'Arrangement concernant la conservation ou la restauration des droits de propriété industrielle atteints par la deuxième guerre mondiale, sont convenus de ce qui suit:

Les règles énoncées au chiffre I du Protocole de clôture seront appliquées par analogie en ce qui concerne les brevets, pour autant que l'importation a eu lieu dans le territoire des Nations Alliées et Associées, ou d'un pays ennemi de celles-ci, au cours de la guerre.

Na dowód czego podpisani Pełnomocnicy przyjęli niniejszy Protokół.

Sporządzono w Neuchâtel, dnia 8 lutego 1947 roku.

Za Belgię — Hamels.
Za Brazylię — Francisco Antonio Coelho.
Za Finlandię — Paavo Ant-Wuorinen.
Za Wielką Brytanię — Harold L. Saunders i Irlandię Północną — B. G. Crewe.
Za Grecję — D. A. Naoum.
Za Węgry — Körös Laszlo, Karczag.
Za Włochy — Antonio Pennetta.
Za Republikę Libanu — Mikaoui.
Za Księstwo Liechtenstein — Hoop.

Za Nową Zelandię — Harold L. Saunders.

Za Polskę — Dr Jakub Sawicki, Dr Wacław Olszewski.
Za Rumunię — Dr C. Akerman.
Za Szwajcarię — Morf, Plinio Bolla.
Za Syrię — S. Omari.
Za Czechosłowację — J. Andrial.
Za Turcję — Y. K. Karaosmanoglu, Sait Rauf Sarper.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires soussignés ont adopté le présent Protocole.

Fait à Neuchâtel, le 8 février 1947.

Pour le Belgique — Hamels.
Pour le Brésil — Francisco Antonio Coelho.
Pour la Finlande — Paavo Ant-Wuorinen.
Pour la Grande-Bretagne — Harold Saunders et l'Irlande du Nord — B. G. Crewe.

Pour la Grèce — D. A. Naoum.
Pour la Hongrie — Körös Laszlo, Karczag.
Pour l'Italie — Antonio Pennetta.
Pour la République Libanaise — Mikaoui.
Pour la Principauté de Liechtenstein —

Hoop.

Pour la Nouvelle-Zélande — Harold L. Saunders.

Pour la Pologne — Dr Jakub Sawicki, Dr Wacław Olszewski

Pour la Roumanie — Dr C. Akerman.

Pour la Suisse — Morf, Plinio Bolla.

Pour la Syrie — S. Omari.

Pour la Tchécoslovaquie — J. Andrial.

Pour la Turquie — Y. K. Karaosmanoglu, Sait Rauf Sarper.

116

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 lutego 1948 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Porozumienia o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, wraz z Protokółem końcowym oraz dodatkowym Protokółem końcowym, podpisanych w Neuchâtel dnia 8 lutego 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 9 Porozumienia o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, podpisanego w Neuchâtel dnia 8 lutego 1947 r., nastąpiła dnia 3 grudnia 1947 r. ratyfikacja przez Polskę powyższego Porozumienia wraz z Protokółem końcowym oraz dodatkowym Protokółem końcowym.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące kraje stały się stronami wymienionego Porozumienia, które weszło w życie dnia 23 maja 1947 r.:

Dania i Wyspy Feroe (wraz z Protokółem końcowym) — 16 lipca 1947 r.;

Republika Dominikańska — 23 maja 1947 r.;

Hiszpania (wraz z Protokółem końcowym i do-

datkowym Protokółem końcowym) — 19 lipca 1947 r.;

Strefa hiszpańska Marokka (wraz z Protokółem końcowym i dodatkowym Protokółem końcowym) — 26 lipca 1947 r.;

Kolonie hiszpańskie (wraz z Protokółem końcowym i dodatkowym Protokółem końcowym) — 15 grudnia 1947 r.;

Włochy (wraz z Protokółem końcowym i dodatkowym Protokółem końcowym) — 16 grudnia 1947 r.;

Finlandia (wraz z Protokółem końcowym i dodatkowym Protokółem końcowym) — 26 czerwca 1947 r.;

Francja (wraz z Protokółem końcowym) — 4 sierpnia 1947 r.;

Strefa francuska Marokka (wraz z Protokółem końcowym) — 4 sierpnia 1947 r.;